

கடவுள் துணை.

A

யாப்பிலக்கணச்சு நுக்கம்.

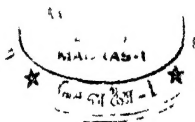
இரஃது

சுரிசுரபுரம்

ஸென்ற ஜோஸப் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

முத்திச்சிதம்பரம் பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

TRICHINOPOLY:

PRINTED AT "ST. JOSEPH'S COLLEGE PRESS".

1898.

முகவுணர்.

யாப்பிலககணச்சுருககமென்ஹும் இச்சிறு நூல் காலேஜ்
 ரிஜிய ஸஹஸ்கூல்களிலுய படிக்குமாணக்கர்களுக்கும்
 மிழின் விநாபுலைய ஸெனையாக்கும பயன்படுமாறு
 ஸ்ரீனார் மொழிநகவாதே பெழுதப்பட்டுள்ளது. ஆத
 ால மாணக்கா இதனை துணையாய் புத்தியுடனுணர்ந்
 த கற்றாற் பெருநூலாலனை யுய பயனைப்பெறுவர்.

வமபர் (மீ) }
 398 (௩௩). }

முத்திச்சிதம்பரம் பிள்ளை.

குப்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ம-ம-ஸ்ரீ வே. சாமிநாதய்யரவர்கள் அன்புடனேழுதிய
கடிதம்.

ம-ம-ம-ஸ்ரீ புகழ்ச்சிசுகமபரம பிள்ளையவர்களேழுதிய
யார்ப்பிலக்கணச் சருகக, தல, த, பு, த, ம, பர, த, கண். அது,
யார்ப்பாநங்கலகாரிகையின் கரு, தல, த, த, பு, யி ஒழு ககாகவுப
மிக, த, த, எரிவாகவுப மீவண்ட, ய பலவிஷயங்களை அடகதி
யும் நன்றாக எழுதப்பட்டு நுத்தலால், வித்தியாசாலையிற்
படிக்கும யானாககாகள யார்ப்பிலக்கண, தல, த எயிதிற்றெரிந்
து கொளளு, த, த, சிதந, த சருவியாகவுளவதென்று அறி
ஞாகள பலருப அங்கீகரிப்பார்களைன்று நமபுகழேறன்.

இங்ஙனம்,

குப்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்,

29-9-98.

வே. சாமிநாதய்யன்.

யாப்பிலக்கணச்சுருக்கம்.

1. தமிழிலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்துவகையாம்.

2. அவற்றுள் யாப்பாவது பலசொற்கள் தொடர்ந்து இன்று ஒர்பொருள் பெறச்செய்வதோர் செய்கை. செய்யுள் என்பதும் அதுவே. இவ்விலக்கணம் உறுப்பியல், செய்யுளியல் என இரண்டு வகையினையுடையது.

3. உறுப்பியலாவது, எழுத்து, அசை, முதலிய செய்யுளின் உறுப்புக்களைக்கூறுவதாம்.

4. செய்யுளியலாவது, பாவும், பாவினமுமாகிய செய்யுட்களின் இலக்கணத்தைக்கூறுவதாம்.

உறுப்பியல்.

5. செய்யுளுக்கு உறுப்பாவன, எழுத்து, அசை, சீர், னை, அடி, தொடை, என்னும் ஆறுமாம்.

எழுத்து.

6. செய்யுளுக்கு உறுப்பாகுமெழுத்துக்கள் நன்னூலிற் கூறியபடி முதலும் சார்புமாகிய முந்நூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பதுமாம்.

அசை.

7. இவ்வெழுத்துக்கள் தனித்தாவது இரண்டு முதலிய பாகச் சேர்ந்தாவது அசைந்து ஒருவித இசையைக்கொண் டிருவதே அசையாம்.

8. அவ்வாச நேரயச, நிரயயச என இருவகைப்படும்.

9. நேரையாவது, — குறிலாவது, நெடிலாவது தனிச் சேய்யம் ஒற்றித் தம்தேய்யம் வருவதாய்.

(உ-ப) மாடு கண்டான். இதில் மா என்பது நெடில சன்யோ வந்த நேரயச, டு, குறில சன்யோ வந்த நேரயச, கண, குறில ஒற்றித் தம்தேய்யம், தான் நெடில ஒற்றித் தம்தேய்யம் வருவது.

10. நிரையையாவது, ஒரு குறில் மெய்யு சூறமலாடாவது நெடிலோடாவது சேர்த்து சன்யோகேய்யம் ஒற்றித் தம்தேய்யம் வருவதாய்.

(உ-ப) மணியறை எங்குடான். இதில் மணி, என்பது குறில வேறு குறில்லாத சொல், மெய் வந்த நேரயச, வார என்பது குறில நெடிலோடு சொகு சன்யோகேய்யம் நிரையச, எடுத், என்பது குறில மெய்யு குறிலோடு சேர்த்து ஒற்றித் தம்தேய்யம் நிரையச, தான் என்பது குறில, நெடிலோடு சொகு ஒற்றித் தம்தேய்யம் நிரையச.

சீர்.

11. துவவஸகா கணிதேய்ய இரண்டி புகலியவாக சமீகாநதேய்ய சிபெற வருவது சீராம்.

12. அசசீ, ஓரயசசீ, நரயசசீ, மூவயசசீ, நாலயசசீ என நான்கு வகையாகும்.

13. நேரயசாயது நிரயயசாயது தனித்து நின்று சீராய் வருவதால் ஓரயசசீ இரண்டாய்.

(உ-ப) இறைவன் டிசேரா தா இக்ல தார் என்பது நேரயச, தனியே வந்த ஓரயசசீ.

குல, தளமே டாகு குண . இதில் துணம் என்பது நிரையயச, தனியே வந்த ஓரயசசீ.

14. முறையிய அஸகாரணமும் தனனோடும் பிற்தோடும் சேர்த்து வருதலால் ஈரயசசீ நான்காம். அவை இயற்சீர், அகவற்சீர், ஆசிரியவுரிச்சீர் எனப்பெயர் பெறும்.

அவற்றுள் நேர் இறுதியாகிய இரண்டும் மாச்சீர் எனவும், நிரையிறுதியாகிய இரண்டும் விளச்சீரெனவும் பெயர் பெறும.

(அவை வருமாறு)

நேர்	நேர்	} தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம்
நிரை	நேர்	
நிரை	நிரை	
நேர்	நிரை	

15. மேற்கூறிய மூவகைச்சீர் நான்களுடும், நேரகையும், நிரையகையும் தனித்தனியே சேர்ந்து வருதலால், மூவகைச்சீர் எட்டாய்.

அவற்றுள் நேர் இறுதியாகிய நான்கும், வேண்சீர், வேண்பாவரிச்சீர், காய்ச்சீர் எனப்பெயர் பெறும்.

நிரையிறுதியாகிய நான்கும் வஞ்சிச்சீர், வஞ்சியுரிச்சீர், னிச்சீர் எனப்பெயர் பெறும்.

(உ-ம்)

{	நேர்	நேர்	நேர்	தேமாங்காய்.
	நிரை	நேர்	நேர்	புளிமாங்காய்.
	நிரை	நிரை	நேர்	கருவிளங்காய்.
	நேர்	நிரை	நேர்	கூவிளங்காய்.
	நேர்	நேர்	நிரை	தேமாங்கனி.
	நிரை	நேர்	நிரை	புளிமாங்கனி.
	நிரை	நிரை	நிரை	கருவிளங்கனி.
	நேர்	நிரை	நிரை	கூவிளங்கனி.

16. மேற்கூறிய மூவகைச்சீர் எட்டனுடும் நேரகையும் நிரையகையும் தனித்தனியே சேர்ந்து வருதலால் நாலகைச்சீர் பதினாறு. அவை பொதுச்சீர் எனவும் பெயர் பெறும்.

நேரகைச்சீருடன் தண்பூ, நறுமபூ, தண்ணிழல், நறுநிழ என்னும் இவற்றைக் கூட்டப்பதினாறும் வரும்.

தலை.

17. மேற்கூறிய சீர்களுள் இரண்டு சேர்ந்து நிற்பதே நாயம்.

அவை முதற்சீரின் ஈற்றசையும் வருஞ்சீரின் முதலசையும் ஒன்றியேனும் விகற்பித்தேனும் வரும்.

18. அத்தனைகள் நேரொன்றாசிரியத்தனை, நிரையொன்றாசிரியத்தனை, இயற்சீர்வெண்டனை, வெண்சீர்வெண்டனை, கலித்தனை, ஒன்றியவஞ்சித்தனை, ஒன்றாதவஞ்சித்தனை என ஏழாம்.

19. ஆசிரியவுரிச்சீர் பின்வரும் சீரோடு நேராய ஒன்றிவருவது நேரொன்றாசிரியத்தனையாம்.

(உ-ம்) கொன்றை வேந்தன்.

20. ஆசிரியவுரிச்சீர் பின்வரும் சீரோடு நிரையாய ஒன்றி வருவது நிரையொன்றாசிரியத்தனையாம்.

(உ-ம்) பூமலியசோகன்.

21. ஆசிரியவுரிச்சீரானது பின்வரும் சீரோடு ஒன்றாத வருவது இயற்சீர் வெண்டனையாம். அது மா முன்னிரையும், விள முன் நேருமாய வரும்.

(உ-ம்) கற்க கசடந்.

மலர் மிசை யேகினான்.

22. வெண்சீரானது பின் வரும் சீரோடு ஒன்றிவருவது வெண்சீர் வெண்டனையாம். அதாவது காய முன் நோ வருவதாம்.

(உ-ம்) எண்குணத்தான் ஞானி.

23. வெண்சீரானது பின்வரும் சீரோடு ஒன்றாதவரிற் சித்தனையாம்.

(உ-ம்) முல்லைத்தார் மறமன்னர்.

24. வஞ்சியுரிச்சீரானது பின்வரும் சீரோடு ஒன்றிவருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம்.

(உ-ம்) வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும் (ஒன்றியவஞ்சித்தனை.)

25. அச்சோ ஒன்றாதுவரின ஒன்றாதவஞ்சிததனையாம்.
(உ-ம்) மகதாநிலம் வந்தசைப்ப (ஒன்றாத வஞ்சிததனை.)

அடி.

26. மேற்கூறியசோகள இரண்டு முகலியவாக அடுத்து வருவது அடியாம். அது குறளடி, சிந்தடி, அளவடி அல்லது நேரடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகையாம்.

27. இருசீரால் வரும் அடி குறளடியாம்.

(உ-ம்) நிரைதத சாலிகை
நிரைதத போணிரைந்
நிரைப்ப தேனகளே
விரைக்கொண மாஸையாய்.

28. மூன்று சீரால் வரும் அடி சிந்தடியாம்.

(உ-ம்) இருது வேற்றுமை யினமையாற
சுருதி மேற்றுறக்கத்திலே
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடக்கையினாய்.

29. நான்கு சீரால் வரும் அடி அளவடி அல்லது நேரடியாம்.

(உ-ம்) துகடா பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடி நடந்தகூழ் பல்லாரோடுண்க

30. ஐந்து சீரால் வரும் அடி நெடிலடியாம்.

(உ-ம்) வென்றான் வீனையின தொகையாய விரிந்து தனகண்.

31. ஆறு முதலிய பலசீரால் வரும் அடி கழிநெடிலடியாம்.

(உ-ம்) சுற்றத்தார தேவரொடுந் தொழுகின்ற கோசலையைத்
தொழுது நோக்கி,

32. ஏழுசீரடி முதலானவற்றை யிலக்கியன்களின் ணக.

எண்சீரின் மிககவடி திறப்பில. .

தோடை.

33. தோடையாவது சோகளைப்பலவாறு தொடுத்தலாம் அது ஓரடியின் பலசேர்க்கண்ணும் பலவடியின் முதற்சோக்கண்ணும் வரும்.

34. அவை மோனை, இயைபு, எதுகை, முரண், அளபெடை என ஐந்து வகையாம்.

35. சேர்களில் முதலெழுத்து ஒன்றி வரத்தொடுப்பது மோனைத்தொடையாம்.

(உ-ம்) கற்க கசடறக்கற்பவை கற்றபின்.

36. சோகளின் சுற்றெழுத்து ஒன்றி வரத்தொடுப்பது இயையாம்.

(உ-ம்) வில்லே, ததலே வேற்கண்கயலே.

37. சேர்களின் முதலெழுத்து மாத்திரையில் எத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பது எதுகையாம்.

(உ-ம்) கன்னியம்புண்ணி பின்னிழற்றுன்னிய.

38. சேர்களில் மறுதலையான மொழிகள் வரத்தொடுப்பது முரண்டொடையாம்.

(உ-ம்) துவர்வாய்த்திஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது.

39. சேர்களில் அளபெடைகள் வரத்தொடுப்பது அளபெடைத்தொடையாம்.

(உ-ம்) மாஅத்தாஅன்மோஷ்ட்டெருமை

40. இத்தொடைகள் ஒவ்வொன்றும் ஓர் அளவடியின் முதல் இரண்டு சேரின் வருவது இணை எனப்படும். இடைபிட்டுவந்த பொழிப்பாம். இருசோ இடையிட்டுவரின் ஒருவராம். சுற்றுச்சோ ஒழிகத சேர்களில் வந்த கூழையாம்.

முதற் சீரினயற் சீரொழிந்துவரின் மேற்கதுவாய். நற்றயற்
சீரொழிந்துவரின் சீழக்கதுவாய். நான்கு சீரினும் வரின்
முற்றும்.

(உ-ம்) அணிமலரசோகின்றளிர் நலங்கவற்றி
அரிக்குரங்கிண்கணியதற்றுஞ்சேடி
அம்பொற்கொழுஞ்சி நெடுந்தேரகற்றி,
அகன்றவல்குலந்துண்மருங்குல்
அரும்பிய கொங்கை யவ்வனையமைத்தோன்.
அவிர்மதியினைய திருநதலரிவை
அயில்வேலனுக்கியம்பலிததமர்ந்த
கருங்கயனெடுக்கனோக்கமென்
திருந்திய சிந்தையைததிறை கொண்டனவே.

இதில் மோனைத்தொடையின் ஏழுவிதத்தையும் முறை
ய கண்டு கொள்க.

மற்றைத்தொடைகளின் வகையுமிவ்வாறே வருதல் இல
கியங்களிற்காண்க,

41. ஒரு அடி, அல்லது செய்யுளின் அந்தமானது
ன்வரும் அடி அல்லது செய்யுளுக்கு ஆதியாக வருவது
நதாதித்தொடையாம்.

(உ-ம்.) உலகுடன் விளக்கு மொளிகிதழுவீர்மதி
மகிநலனழிக்கும் வனங்கெழுமுக்குடை
இது அடியின் கண்வந்த அந்தாதித்தொடை

செய்யுட்கண்வருவதை இலக்கியங்களிற் காண்க.

42. அடி முழுவதும் வந்தே சொல்லே வருவது இரட்
-த் தொடையாம்.

(உ-ம்.) ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவினிறம்.

13. முற்கூறிய தொடைகள் எல்லாம் இன்றிவருவது
ந்தொடையாம்.

(உ-ம்) அறம் பொருளின்பழம் வீடும் புயக்கும்.

செய்யுளியல்.

1. செய்யுளாவது அறிவுடையோரால் பல சொற்களால் பொருளுக்கிடமாக அழகுபெறச்செய்யப்பட்டதாம்.

2. அச்செய்யுள் வேண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பாவும் அவற்றிற்கு இனமாகிய தாழிசை, துறை, விருதி தங்களும், மகுட்பாவுமாம்.

வேண்பா.

3. மேனியலிற் கூறிய உறுபுகளில், இயற்சீரையும், வெண்சீரையுமே உடையனவாய், அவற்றாலாகிய இயற்சீர் வெணடீளையும வெண்சீர் வெணடீளையையுமே பெற்று வேற்றுத்தனை விரவாமல் வருவன வெண்பாவாம்.

அவை சுற்றடியொன்றும் சிந்தடியாய் ஏனைய அளவடியாய் வரப்பெறும்.

சுற்றடியின் சுற்றுச்சீர் ஓரசைச் சீராய், நாள், மலர், போல வரும்; உகரம் பெற்று, காசு, பிறப்பு—என வருதலும் உண்டு.

இவ்வெண்பாவிற்கு ஓசை செப்பவோசையாம்.

4. இவை, குறள, சிந்தியல், நேரிசை, இன்னிசை, பஃறொடை, என ஐந்து வகைப்படும்.

5. மேற்கூறிய பொதுவிலக்கணத்துடன் இரண்டு அடியால் வரும் வெண்பாக குறளவெண்பா எனப்படும். அவ் விரண்டடியும் ஒரேதுகையாயிருத்தலும் வேறுபட்டிருத்தலுமுண்டு.

(உ-ம்) வாளைக்கி வாழுமுலகெல்லா மன்னவன

கோளைக்கி வாழுகருடி

உருவு கண்டென்னாமை வேண்டுமுருள்பெருத்தேர்க்
கச்சாணி யன்னொருடைதது.

6. மூன்றடியால் வரும் வெண்பா சிந்தியல் வெண்பா
யாம். அது பின் சொல்லப்படும் நேரிசை வெண்பாவைப்
பால முதலிரண்டடியும்வரின் நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா
வனவும் அதனின் வேறுபட்டுவரின் இன்னிசைச்சிந்தியல்
வண்பா எனவும் பெயர்பெறும்.

(உ-ம்) நற்கொற்றவாயி னறுங்குவணைத்தார்கொண்டு
சுற்றும்வண் டார்ப்பப் புடைத்தாளே—பொற்றேரான்
பாலை நல்வாயின் மகள்.

இது நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

சுரையாழவம்மி மிதப்ப வரையினைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை.

இது இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா.

7. இரண்டு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லுமாகிய
ன்கடியால்வரும் வெண்பா நேரிசைவெண்பா எனப்படும்.
இதில் முன் குறளடியிரண்டும் ஓர் எதுகையாயும் பின்
ளடியிரண்டும் ஓர் எதுகையாயுமிருத்தல் வேண்டும்.
ன்கடியும் ஒரே எதுகையாயுமிருக்கலாம்.
நனிச்சொல் முதற்குறளின் எதுகைபெற்று வெண்டளை
புழாது வரல் வேண்டும்.

(உ-ம்) தடமண்டு தாமரையின் ருதா டலவன்
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரேபொய்கழந்
துழி நடரயின னூர்.

இதில் தனிச்சொல் ஒழிய மற்றவை இரண்டு குறளாயி
கலால் இது இருகுறள் நேரிசைவெண்பா எனப்படும்.

கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத்
தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா—ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப
பட்டினம் பெற்ற கலம்.

இதில் முதற்குறளின் ஈற்றசைச்சீருக்கும், தனிச்சொல்
லுக்குமிடையில் யா என ஓர் அசையிருத்தலால், இது
ஓராசுடை நேரிசைவெண்பா எனப்படும்.

தாமரையினுதாழித் தண்டுவலைச் சேறனைந்து
தாமரையி ழூற்றமே தானாழும்—தாமரைபோற்
கண்ணன் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடியென்
கண்ணார்வஞ் செய்யுங்கருத்து.

இதில் முதற்குறளின் ஈற்றசைச்சீருக்கும் தனிச்சொல்
லுக்குமிடையில், ஞ, யும், என விரண்டசை யிருத்தலால்
இது ஈராசுடை நேரிசைவெண்பா எனப்படும்.

8. நேரிசை வெண்பாவின் வேறுபட்டுத் தனிச்சொற்
பெற்றும் பெறுதும் நான்கடியால் வரும் வெண்பா இன
னிசைவெண்பாவாம்.

(உ-ம்) அங்கண் விசம்பினகனிலாப்பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு டொப்பர்மம்—றிங்கள்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோ ரஃதாற்றார் தெருமந்து
தேய்வரொருமா சுறின்.

இது இரண்டாமடியினிறுதியிற்றனிச்சொற்பெற்றும்,
மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் ஓரெதுகையாயில்லாமை
யால் இன்னிசை வெண்பாவாம்.

கொடுத்தலுந் துய்த்தலுந்தேற்று—விடுக்குடை
யுள்ளததான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ—மில்லத்
துருவுடைக் கன்னியேபோலப்—பருவத்தா
லேதிலான்றுய்க்கப்படும்.

இஃது அடித்தோறுந் தனிச்சொற்பெற்றும் பல எதுகை
யாய் வந்தமையால் இன்னிசை வெண்பாவாம்.

அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணுந் துநோக்கிப்
புகத்தாம் பெருஅர் புறங்கடை பற்றி
மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத்
தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்.

இது தனிச்சொலின்றி நான்கடியால் வந்த இன்னிசை வெண்பாவாம்.

9. ஐந்து முதல் பன்னிரண்டுகுரிய பலவழிகளால் வரும் வெண்பா பஃரெடை வெண்பா எனப்படும்.

(உ-ம்) சேற்றுக்கானீலஞ் செருவென்றவேந்தன்வேல்
கூற்றுறழ்பொய்ம்பிற் பகழிபொருகயற்
ரோற்றந்தொழில் வடிவுதம்முட்டமொற்றம்
வேற்றுமையின்றியே பொத்தனமாவேடர்
ஆற்றுக்காலாட்டியர் கண்.

இது, ஐந்து அடியால் வந்த பஃரெடை வெண்பாவாம்.

பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவி
வென்றோ டிருவர் நின்ற ரவருள்ளும்,
பொன்னோடை நன்றென்ற ணல்லளே, பொன்னோ
கியானை நன் றென்றாளு மந்நிலையன், யானை [டைக்
யெருத்தத்திருந்த விலங்கிலை வேற்றென்னன்
நிருத்தாரை நன்றென்றேன் றியேன்.

இஃது ஆறடியால் வந்த பஃரெடை வெண்பா.

ஏழடி முதலியவற்றால் வரும் பஃரெடை வெண்பாக் களை இலக்கியங்களிற் காண்க.

குறட்பாவினம்.

10. இரண்டளவடியால் வருஞ்செய்யுள், வெண்செந குறை என்று சொல்லப்படும்.

(உ-ம்) கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
யென்று மேத்தித் தொழுவோம் யாமே.

11. ஐந்து முதலிய பல சீர்களையுடையதாய் இரண்ட டியாய் ஈற்றடி குறைந்துவருவதும், சிறந்த பொருளில்லாத வெண்செந்துறையும், வெண்டளை வழுவிய குறளும் குறட் டாழிசையெனப்படும்.

- (உ-ம்) (1) கண்ணுவார்வினையைநாடொறுத்தவர்க்
கரசாயஞானநற்,
கண்ணினாழையேயடைவார்கள்கற்றவரே.
- (2) அறுவர்க்கறுவரைப்பெற்றுங்கொளந்தி
மறுவறு பத்தினி போல்வயி னீரே.
- (3) வண்டார்பூங்கோதை வரிவளைக்கைத் திருநத
பண்டைய எல்லள் படி. [லாள்.

12. மேற்கூறிய இரண்டும் இரண்டடியால் வருதலின்

வெண்பா இனம்.

மூன்றடியாய் வேற்றுத்தளை விரவி வெண்பாவே போல்
முடிவது வெண்டாழிசையாம்.

- (உ-ம்) நன்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்

சிந்தியல் வெண்பா ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி
வரினும் வெண்டாழிசையாம்.

13. (1) மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழாகிய அடிக்
கள் வரப்பெற்று அவற்றுள் பின்பிற் சிலவடிகள் சிலசீர்
குறைந்து வருவன வெண்டுறை எனப்படும்.

- (உ-ம்) குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்த
ட்குலைமேற்பாய
அழலெரியின் மூழ்கினவாலந்தோவளிய வென்றயல்
வாழ்மந்தி
கலுழ்வன போனெஞ்சயர்ந்து கல்லருவினூஉம்
நிழல்வரை நன்னாடனீப்பனோ வல்லன்.

(2) அவை முன்பிற் சிலவடிகள் ஒரோசையாயும்
மற்றையவடிகள் வேறு ஒசையாயும்வரின் வேற்றொலி வெ
ண்டுறை எனப்படும்.

(உ-ம்) முழங்குகிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மே
வல் செய முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிறல் வாண்மாதன் மாச்செழியன்றாக் கரிய
வை வேல் பாழக்
கலங்கினின்றூரெலாக் கருதலா காவணம்
இலங்கு வாளிரண்டிடு லிருகைவ் சிப்பெயர்ந்
தலங்கன் மாலை யவிழந்தாட வாடுமிவன்
பொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கேழிந்துநின் றூரெ
விழங்கியுள் ளந்தப் விளிந்து வே ருபவே. [லாம்

14. பெரும்பான்மை மூன்றும் சிறுபான்மை நான்கு
மாகிய அளவடிகள் வரப்பெற்று, அவற்றின்மேல் அடிதோ
றும் ஒருவிதச்சொல்லே தனிச்சொல்லாகவரின் வெளிவி
ருத்த மெனப்படும்.

(உ-ம்) 'கொண்டன் முழங்கினவாற்கோபம் பரந்தனவா—
லென் செய்கோயான்,
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவா—லென் செய்
கோயான்,
எண்முசையுந் தோகை யிருந்தகவி யேங்கினவா—
லென் செய்கோயான்.

அடிதோறுநதனிச்சொற்பெற்றுவருவதும் ஈற்றடி குறை
நது வருவதும் வெண்பாவின் தன்மையாதலின் இவை வெ
ண்பாவின்கினமாயின.

ஆசிரியப்பா.

15. கிரை நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வருதலின்றி, பெரு
ம்பாலும் இயற்சீருடையனவாய் தன்றனைதழுவிடும் பிற
தனை மயங்கியும் அளவடியால் வருவது ஆசிரியப்பாவாம்.

அது மூன்று அடிமுதல் ஆயிரமீராகிய பல அடிகளால்
வரும்.

இதற்கு ஓசை அகவலோசையாம். இது ஏ-ஓ-ஈ-ஆய்-
என-ஐ-என்று முடிதல் சிறப்பு.

16. இது நேரிசையாசியரிப்பா, இணைக்குறளாசிரியப்பா,
கிசிலமண்டிலவாசிரியப்பா, அடிமந்மண்டிலஆசிரியப்பா என

நான்கு வகையாம்.

17. அவற்றுள் ஈற்றயலடி ஒன்றும் சிந்தடியாய வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பாவாம்.

(உ-ம்) நிலத்தினும் பெரிதே வானினுமுயாந்தன்று,
நீரினு மாரள வினதே சாரற்,
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு,
பெருந்தேனிகைக்கு நாடொண்டு நட்பே.

18. முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாய இடையிற் சில சிலவடிகள் குறளடியாயுஞ்சிந்தடியாயும் வரப்பெறும் ஆசிரியப்பா இஃனாகுறள ஆசிரியப்பா எனப்படும்.

(உ-ம்) நீரின்றணமையுந்தீயின்வெமமையும்
சாரசசாரந்து,
சீரத்தீரு
சாரமுடன கேண்மை
சாரசசாரசசாரந்து
சீரத்தீரத்தீர் பொல்லாதே.

19. ஒத்த பலவடிகளால் வரும் ஆசிரியாபா நிலைமணடில ஆசிரியப்பா எனப்படும்.

(உ-ம்) வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின
சாரமுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறித்திசு னோரே சாரற
சிறுகோட்டிப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

20. முதலிடை கடை அடிகளை மாற்றியுரைக்கிலும், பொருளும் சுணமையும் கெடாது ஆசிரியப்பா அடிமறிமணடில் வரிசிரியாபாவாம்.

(உ-ம்) சூரல் பம்பிய சிறுகான்யாதே,
சூரமகளிராரணங்கினரே,
வாரலெனினேயானஞ்சுவலே,
சாரமுட நீவுரலாதே.

ஆசிரியப்பாவினம்.

21. தமமுள்ளவொத்த மூன்றடியால் வருவது ஆசிரியத்தாழிசையாம்.

(உ-ம்) வானுறகிமிர்தனை வையகமளந்தனை
பானமதிவிடுதனை பலலுயிரோம்பினை
நீன்றவண்ண நினன்றைகழருமுதனம்.

இது ஒருபொருணமேல மூன்றககி வருவது சிறப்புடைத்து.

22. நான்கடியாய ஈற்றபலடிகுறைநதும், இடைமடக்காயும், இடையடிகள் குறைநதும், இடைமடக்காயும் வருவது ஆசிரியத்துறையாம்.

(உ-ம்) கரைபொரு கானயாற்றங் கல்லத ரெம்முள்ளி வருவி
ராயின
அரையிருள்யாமததிபுலியேறஞ்சியகன்றுபோக
நரையுருமேறுநங் கைவே லஞ்ச நுமமை
வரை யரமங்கையா வெளவுத் லஞ்சும் வாரலையோ.

23. அளவு ஒத்த கழிநெடிலடி நான்கு வருவது ஆசிரிய விருத்தமாம்.

(உ-ம்) இரைக்குமஞ்சிறைப் பறவைகளெனப்
பெயரினவண்டுபுடைகுழ
நுரைக்களென்னுமக்குழம்புகழிகழந்தெழ
நுடங்கிய விலயத்தால
திரைக்கரங்களிற் செழுமலைச்சந்தனத்திரள்

தரைக்குமற்றிது குணகடற்றிரையொடு பொருத்
லதவியாதே.

இஃது அறு சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

கலிப்பா.

24. நேரீற்று இயற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச் சீரும் வருகலின்றிப் பெருமபாலும் மூவசைச்சீரும் கவித தனையுமுடையனவாயச் சிறுபானமை ஏனைச்சீகளும வரப் பெற்று அளவடியால வரும் பா கலிப்பாவாம். இதற்கு ஒசை, துள்ளலோசையாம்.

25. இவை தரவு, தாழிசை எனனும் முதலுறுப்புக் களையும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல, சுரிதகம் எனனும் துணையுறுப்புக்களையும் பெற்றுவரும்.

26. கலிப்பாவின முதலில் கவியோசையொடு மூன்றடி முதலாகப்பன்னிரண்டடிகாறும் வரும் உறுப்புத்தரவு என னப்படும.

அம்போதரங்க வண்ணக ஓசதாழிசைக்கலிப்பாக்குருக குத்தரவு ஆறடியே. பெருமை சிறுமையிலலை

27. தரவையடுத்த அதன்றிச்சுருங்கி இரண்டடி முதல் பதினொரடிகாறும், கவியிலக்கணத்தின வழுவாது வருவது தாழிசையாம்.

28. முடுகிய ஒசையையுடையதாய வருவது முடுகியல அல்லது அராகமாம்.

இது நான்கடி முதல் எட்டடிகாறும் வரும். ஐஞ்சீரடி யாயும், அறுசீரடியாயும், எழுசீரடியாயுமிருக்கும்.

முடுகிய யோசையாவது ஒற்றும் நெடினும் விரவாது வருவது.

29. கரைசாரக்கரைசாரக்குறைந்து வரும் அலையைப் போல அளவடியும், சிந்தடியும், குறையடியுமாய வருவது அம்போதரங்கமாம். அது அளவடி ஈரடியாவிரண்டும், ஓரடியால நான்கும், முச்சீரடி எட்டும், இருசீரடி பதினா றுமாகவும், குறைந்தும் வரும்.

30. தனித்துவரும் சொல் கனிச்சொல்லாய்.

31 நீரசுழிப்போலசுகரித்து முடிவது சுரிதகமாய். இது வெண்பாவாகவும் ஆசிரியமாகவும் மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஆறடிப்பெருமையாய் வரும்.

32. தரவு ஒன்று, தாழிசை மூன்று, கனிச்சொல், சுரிதகம் எனவமுறுபிபோடு வருவது நேரிசை ஒதசாழி ஸசககலிப்பாவாய்.

(உ-ம்) வானெடுங்கு பனிகு வண்ணவேடு பகுநிறு ந
கோணெடுதகைதுநது துன்பங்கூ பசுபின வாயப
புணெடுங்கு முலைகண்டு பொருட்பிரிதல வல்பபேவா.

இது தரவு.

சூருடை ப கடுங்கடங்கு சொலறதரிபவெனபவற
பீருடை ப ஸககோலைய பிர்வாரோ பெரிபவறே.

சேணுடை ப கடுங்கடங்கு சொலறதரிப வெண்பால
நாணுடை ப ஸககோலைய பிர்வாரோ ஸநிலவே

சில படை ப வெங்கடங்கு சொல்பெனபவா
புலபடை ப ஸககோலைய பிர்வாரோ பொருளிலவே

இவை மூன்று தாழிசை

எனவாங்கு கனிச்சொல்.

அருளெனுமிலாய்ப பொருளையிற பிர்வேவா

பனெடுங்காலமுடி வாழிட

பொன்னெடுங்கு சேயோடு தானையிற சொல்சே

இது சுரிதகம்.

இது கீரிசை மொகதாழிசைககலிப்பா

33. தரவு ஒன்று, தாழிசை மூன்று, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம், எனவம உறுபுக்களைப்பெற்று வருவது அம்போதரங்க ஒததாழிசைககலிப்பாவாய்.

(உ-ம்) கெடலருமா முனிவா கிளாநதுடனெழுதேதக
கடல்கெழுக்கைசுடறி கலந்தொளிரும் வாலுனைய
அழலவீர்சுழலசெங்கணரி மாவாயமலைந்தானைத

தாரொடுமுடிபிதிரத தமனியப்பொடிபொங்க
வார்புனலிழிருநுதி யகல்டமுடனணைப்பக்
கூருகிரானமார்பிடந்த கொலைமலிதடக்கையேறய்.

இது தரவு

முரசதிர்வியனமதுரை முழுவதூஉந தலைபணிப்பப்
புனாதொழிதநிழிணடோட்போயலைநத மறமல்லர்
அடியொடுமுடியிறுப்புண டயாந்தவர்கிலஞ்சோப்
பொடியெழுவெங்குதத ப்புடைத்தது நினபுகழாமோ.

கலியொல்லியனுலகங் கலநதுடனனிக்நக
வலியியலவிராழி மாறெநாநதருட்சோவு
யாணுதாருடம்போடு மறபிதிரவெநாகலங்கிச
சேனுயரிருவிசம்பிற செருதததுநினசினமாமோ.

படுமணியினநினாகள் பரநதுடனிரிந்தோடக
கடுமுரணெசிரமலைந்த காரொலியெழிலேறு
வேரினெடுருப்பொசிய வீழ்நதுதிமவெருக
ஏறுமல் பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநினனிகலாமோ.

இவை மூன்றுதாழிசை.

இலங்கொளியரகத செழிநமிருவியனகடல
வலம்புரிதகடகையின மாஅணினனிறய்.
விரியியா ககோங்கமும் வெருசெரிபசுய பொணுய
பொருகளிநடடோய புரையுநினனுடை.

இவை நாற்சீரீரடி மிரண்ம போதநககட இவை பேரொண.

கணகவாகதிரமுடி கணலுஞ்செனனியை.
கணகடருறுபகை தவிரததவாழியை
ஒலியியலுவண் மோங்கியகொடியினை.
வலிமிருசகட மாறநியவடியினை

இவையோரடிநாண் கம்போதநககட. இவை அளவெண்.

போரவுணாககடந்தோய்நீஇ
புணாமருதம்பிளந்தோய்நீஇ
சீரகலமளந்தோய்நீஇ
நிழறிகழைம்படையோய்நீஇ

இவைமுச்சீரடிநான் கம்போதநககட. இவை யிடையெண்.

ஊழிரீஇ, உலகுரீஇ, உருவுரீஇ, அருவுரீஇ, ஆழிரீஇ,
அருளுரீஇ, அறமுரீஇ, மறமுரீஇ.

இவை யிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு, தனிச்சொல்.

அமிதிற லொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூ - பகட்டெழின் மார்பிற்

கயலொடுகலந்த சிலையுடைக்கொடுவரிப்
புயலுறழ்தடக்கைப் போர்வேலசக்தன்

தொன்று முதிர்கட லுலக முழுதுடன்
ஒன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே.

இது சுரிதகம், இஃதெட்டுமாயதினாறுமென்று சொல்லப்
பட்ட முச்சீரடியும், இருசீரடியும், நான்கு மெட்டுமாய
வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கவிப்பா.

34. தரவு ஒன்று, தாழிசை முன்று, அராகம், அம்
போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம், என்னுமாறுறுப்புக்
களையும் பெற்று வருவது எண்ணக் ஒத்தாழிசைக்கவிப்பா
வாம் (உ-ம்)

விளங்குமணிப்பசும்பொன்னின் விசித்தகமைததுக்கதிர்கான்று
துளங்குமணிக்கனைகழற்காற்றுறு மலர்நறும்பைத்தராய்

பருஉத்தட்டக்கைமதயானைப் பிணையெருத்தின்மிசைத்தோன்றும்
குருஉக்கொண்டமணிப்பூடுனாய் குறையிரந்துமுன்னாட்கண்

மாயாதவனப்பிணையாய் மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்குர்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறையூரகேள்.

1)து தரவு

காட்சியாற்கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங்கதிர்ப்பாகி
மாட்சியார்க்கறியாத மற பொத்தாய்கரவினாற்
பிணிநலம்பெரிசெய்திப் பெருந்தடந்தோள்வனப்பழிய
அணிநலந்தனியேவந் தருளுவதுமருளாமோ.

அன்பினுலமிழ்தனைஇ யறிவினாற்பிறிதின்றிப்
பொன்புண்பூனாகம் பசப்பெய்தப்பொழிலிடத்துப்

பெருவரைத் தோளருளுத்திருளினடத்தமிழையாடக
கருவரைச் சோளகதிராபிகுருங் காசலுங்காதலோ

பாங்கனையேவாயிலாப பலகாலுடவநசொழுகு
சோங்காச்சகரவினையுந் செந் ரசவிருளினை கக
கு! வரைவேய சோளினைக் குளிராபிப்பானமிகையா
டபலா ராரருளுகின்குடியா குளியோ [யச

இவை முனரூபாழை

தா தறுமுறிசெறி ல நிலையிலை— சமுலென விரிவனபொதில.
போ தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி.
தீதுறுகா றுகென்குனிமு ி ன கருநெ ருநிலினை வனகநை[ல
மதுதறுகொடுக்க துறாநெடு கெடு கடுகொடுக்கெடுக்க

இவை நான்கு அடிகள்

தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி

35) எலிபுனைபுடைய அடிகள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி

- வாரி தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி

36) எலிபுனைபுடைய அடிகள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி

இதற்கு எலிபுனைபுடைய அடிகள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி
பொருள் தா தறுமுறுவினா புது லாடெ ரு கருநெ ஸ வி வனகநி

37. கானகடியாலாகிய கரவு ஒன்று தனியேயாவது
தனிச்சொல்லும சுந்தகமும பெற்றவதுவரின அது கரவு
கொச்சகக்கவிபாவமாம்.

(உ-ம்) செல்வப்போர்க்க தக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லோர் வியன்கொண்முவிடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங்கெழில்யானை மருமம் பாய்ந்தொளித்ததே.

இது தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் இன்றி வந்த தரவுக்
கொச்சகக்கவிப்பாவாம்.

38. சுரிதகம் பெற்றாவது பெருமலாவது இரண்டு தர
வு வரின் தரவினைக்கொச்சகக்கவிப்பா.

39. சில தாழிசைகளோடு வருவது சிஃறாழிசைக்
கொச்சகக்கவிப்பாவாம்.

40. பலதாழிசைகளில் வருவது பஃறாழிசைக் கொச்
சகக்கவிப்பாவாம்.

41. கவிப்பாவின் உறுப்புக்கள ஆறும் ஒத்தாழிசைக்
கவிப்பா. நிற்குச்சொல்லிய முறையின் மாறியும் மிகுந்தும்
பிறவாற்றான் வேறுபட்டிட வரின் மயங்கிசைக்கொச்சகக்
கவிப்பாவாம்.

இவற்றிற்கு உதாரணப் கவித்தொகை முதலியவற்றிற்
கண்டுகொள்க.

42. இரண்டடியும் பலஅடியும்வருது சுற்றடிமிக்கு அல்
லாத அடிகள் நம்புள அளவொத்தும் ஒவ்வாதும வருவது
கவித்தாழிசையாம்.

இஃது ஒருபொருண்குமல் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்பு
டைத்து. தனியேயும் வரும்.

(உ-ம்) கொய்தினைகாத்துங் குளவியடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுழல் வாரனீயைய நலம் வேண்டின்.

இஃது இரண்டடியாய் சுற்றடிமிக்குவந்த கவித்தாழிசை.

பூண்ட பறைபறைப்பூதமருள

நீண்ட சடையாளுடுமே

நீண்ட சடையாளுடுமென்ப

மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.

இஃது ஈற்றடியிக்கு ஏனையடி ஒவ்வாதுவந்த கவித்தாழிசை.

43. ஐஞ்சீரடி நான்கால் வருவது கவித்துறையாம்.

(உ-ம்) பாவமு நின்ற பெரும்பழி யும்பகை நண்போடு
மேவமு மென்பன மண்ணுல காள்பொண்ணுரோ
வாவது போக வென் னொருயிர்த் தோழமை தந்தான்மேற்
போவது சேனையு மாருயி ருந் கொடு போயன்றோ

இது கவிநிலைத் துறையென்றும் காப்பியக் கவித்துறை யென்றும் பெயர் பெறும்.

44. முதற்சீர் நான்கும் வெணடிகை பிழையாது கடை யொருசீரும் விளங்காயாகி வருவது கட்டளைக்கவித்துறையாம்.

(உ-ம்) தெய்வசி காமணி யேமணி கூடலிற் சென்றுவிற்ற
மெய்வசி காமணி கண்டா பழமலை வித்தகமீ
னெய்வசி காமணி மாவெனுங் கண்ணியை நெஞ்சகத்து
வைவசி காமணி னோவா தெனையின் ப வாழ்வளித்தே.

45. அளவடி நான்கால் வருவது கவிவிருத்தமாம். இதில் இயற்சீர் மிகுநது வரும்.

(உ-ம்) எலியெலா மிப்படை யரவம் யானென
வொலியுலாஞ் சேனையை யுவந்து கூயினான்
வலியுலா முலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்
புலியெலா மொருவழிப் புகுந்தபோலவே.

இவை கொச்சகக்கவிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு வருதலிற் கவிப்பாவுக்கினமாயின.

வஞ்சிப்பா.

46. வஞ்சிச்சீரும், வஞ்சித்தனையும் சிறுபான்மை பிற சீர்களும் தனையும் வரப்பெற்று மூன்றடிச்சிறுமையாய் ஆயிரமடிப் பெருமையாய்த் தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச்சுரிதகமும் பெற்றுவருவன வஞ்சிப்பாவாம். இச்சுரிதகம் இரண்டடியாலும் வரும். இதற்கு ஒசை தூங்கலோசையாம்.

47. இது குறளடிவஞ்சிப்பாவும, சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும
என இருவகைப்படும்.

(உ-ம) சுறமறீவன துறையெல்லாம
இறவீனபன வில்லெல்லாம
மீனறீரிவன கிடங்கெல்லாம
தேனரூழவன பொழிலெல்லாம,

எனவாங்கு,

மணகெழு நெடுமதின மீனன ஹாரே

' குறளடி வஞ்சிப்பா.

'பா வந்த விடத்திறகாணக.

48. குறளடி நானகால வருவது வஞ்சித்துறையாம.

(உ-ம) மை சிறந்தன மணிவரை
கை சிறந்தன காந்தளும்
பொய சிறந்தனா காதலா
மெய சிறந்திலா விளங்கிழாய்.

49. இவ்வஞ்சித்துறை ஒரு பொருணமேல மூனறதிக
கிவரின வஞ்சித்தாழிசை யெனப்படும். உதாரணம் வந்த

50. சிந்தடி நானகு வருவது வஞ்சிவிருத்தமாம.

(உ-ம) சோலை யாந்த சுரத்திடைக
காலை யாகழ லராப்பவும்
மாலை மராபன வருமாயின
நீல வுணகணிவள் வாழுமே.

குறளடி சிந்தடியால வருவது வஞ்சிப்பாவாதலின இவை
யதற்கு இனமாயின.

மருட்பா.

51. வெண்பா முனனாகத் தனிச்சொறபெற்று ஆசிரி
யப்பாவோடு சோநதுவரின் அது மருட்பாவெனப்பெயா
பெறும்.

வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் அளவில் ஒத்துவரின் சமனிலைமருட்பாவென்றும் ஒவ்வாதன வியனிலை மருட்பாவென்றும் வழங்கப்படும்.

52. அது கைக்கிளை, புறநிலைவாழ்த்து, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாஉ என்னும் பொருள்களில் வரும்.

53. கைக்கிளையில் வருங்கால் ஆசிரியவடி இரண்டாய் ஈற்றயலடி சிந்தடியாய் வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்) திருநுதல் வேர்வரும்புந் தேங்கேதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்—அரிபரந்த
சேயித முண்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மந்றிவ ளகலிடத் தணங்கே,

54. கைக்கிளையாவது—ஒருகலைக்காமம். இது பிற பாக்களிலும் வரும்.

55. புறநிலைவாழத்தாவது—நீ வழிபடுநதெய்வம் நின்னைப்புறங்காப்ப நீ வழிவழி மிகுவதாகவெனச்சொல்வதாம்.

56. வாயுறை வாழத்தாவது—பின்னே பவிக்கும் எங்கள் வார்த்தை என்று சொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச்சொல்வதாம்.

57. செவியறிவுறாஉவாவது—நீதியுடைய அரசிற்கு நன்மதி கூறுதலாம்.

ஆறுறுப்பு மைம்பாவு மூன்றினமுஞ் சான்றோர்கள் கூறிய வாறாய்நது கொளல்.

1772
A5-1 புறநிறு.

